

"THE SEVENTY"

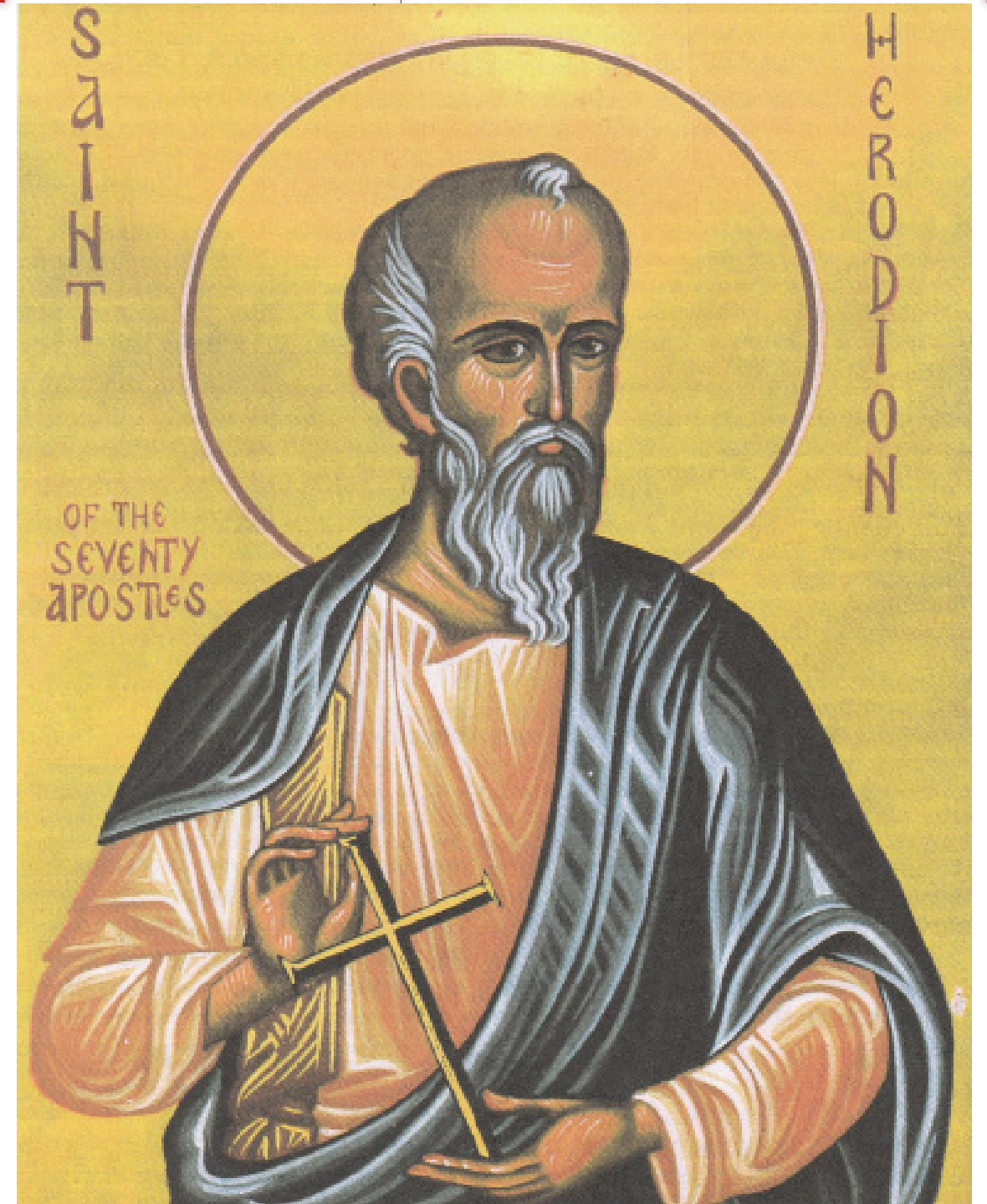
In Luke 10:1, we read these words: "After these things, the Lord appointed 70 others also, and sent them out two by two before His face into every city and place where He Himself was about to go." Although not nearly as prominent as the Twelve Apostles, the Seventy carried out their mission with great fervor and zeal. The Sacred Tradition of the Church is that these men were carefully selected by Christ to carry his message throughout the Roman Empire, and even far beyond its boundaries.

Although each of the Seventy have their own day of commemoration on the Church Calendar, they are also remembered collectively. It is only natural that we know more about some of the Seventy than others. One of them -- Barnabas by name -- worked closely with the Apostle Paul in spreading the Gospel. Titus is another of the better known of the Seventy. He was also intimately associated with Paul. It is said that Titus was in Rome at the time of Paul's beheading, and that he had the sad task of burying the body of his beloved friend.

SAINT HERODION (featured on today's bulletin) was also a distinguished apostle. His missionary endeavors took him throughout the Near East and Asia. He ultimately returned to Rome, where he, too, suffered beheading during the reign of the Emperor Nero.

The labors of the Seventy will long be remembered and appreciated by the Church. It was largely through their efforts that the Church was planted on a firm foundation.

Icon by Austin Rachek - Manville, NJ

Бр.114

WEEKLY PARISH BULLETIN

No.114

3. Март 2019.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

stsimeonmiami.com

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

ДАНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЈЕ: Мт.25, 31- 46; АПОСТОЛ: 1.Кор. 8, 8 - 9, 2;

УПРАВО СЕ ЗАВРШИЛА МЕСОПУСНА НЕДЕЉА (грч: Κυριακή των Αλόκρων); Претпоследња припремна седмица пред Васкршњи пост, у току које је дозвољена употреба меса. Завршава се Месним покладама. Иза ове седмице долази Сиропусна недеља, у којој употреба меса није дозвољена, иако прави пост још није почео.

У Месопусној недељи, Црква се сећа Страшног Суда и тога дана се у храмовима чита Христово казивање о Последњем Суду (Мт 25,31-46). Спасење Хришћана зависиће од њихових дела, поред молитвеног и испосничког живота. Ова недеља се са поменутом успоменом славила још у VI веку, о чему нам сведочи кондак који је написао Св. Роман Мелод. Канон Месопусне недеље написао је Св. Теодор Студит, у VIII веку.

Ова седмица се назива и Задушна недеља, јер су у суботу те седмице увек фебруарске задушнице. На Косову је још зову и Осовита недеља. У тимочким селима се назива Уршна недеља, код Црногораца се назива Дебела недеља и Редовна недеља. У централној Србији се назива Шарена недеља.

ДАНАС СУ МЕСНЕ ПОКЛАДЕ

Оне се одржавају у Месопусну недељу. То је задњи дан када се једе месо, јер већ сутрадан, месо се више не користи у исхрани, него само бели мрс.

Месне покладе се у Поповом пољу називају и Мале покладе и кад оне прођу Поповчани запосте и тада се не једе месо до Васкрса. У Херцеговини се у вечерима поклада сакупљају пријатељи, рођаци и суседи по гувнима и забављају уз шалу и разне играрије, а кад почне да пада мрак пале велику ватру и седе до поноћи. За покладе се обично спрема богата трпеза и позивају сиромашнији суседи и пријатељи да се и они добро омрсе у заједничком обедовању.

У већини крајева, у току дана или вечери млађи свет води главну реч; збија разне шале по селу или одлазе на нека позната места у околини где се забављају.

У Шумадији и већем делу централне Србије се називају “Комендије”. Разноразне игре под маскама тзв. “мачкаре” изводиле су се у околини Билећа и Гацка. Маскирана младеж у Поповом пољу иде од куће до куће и збија разне пошалице на опште весеље укућана и због тога добија ђар; разне ситне поклоне у јелу и пићу које после заједно поједу и попију. Озбиљнији мушкарци домаћини и старији људи седе окупљени код једног домаћина и чаше се до поноћи.

РАСУЂИВАЊЕ

С тешком и претешком муком и пожртвовањем требљен је кукољ јереси из пшенице православне истине. Јеретици су се од увек служили ниским средствима и ниским особама у подривању Православља. Архимандрит цариградски Евтихије и патријарх александријски Диоскор, који су проносили јеретичко учење да у Христу нису биле две природе: божанска и човечанска, него једна, имали су за свога савезника у царском двору ниског евнуха Хрисафија. Уз њих је потајно била и царица Евдокија. Православље је лавовски бранио неустрашиви патријарх Флавијан, у

чему га је помагала царева сестра, св. Пулхерија. Евнух је доносио цару Теодосију најгнусније клевете против Флавијана, само да би цар овога отерао с престола и довео за патријарха јеретика Евтихија. Када ни ово ни све друго не успе, јеретици се реше да убију Флавијана. И заиста, на разбојничком сабору у Ефесу они га толико избију и изгазе да је св. Флавијан трећи дан предао Богу душу. Шта се догодило на крају? На IV Васељенском сабору Евтихије и Диоскор буду проклети. Евнух избачен из двора са срамом изгуби свој живот. Царица Евдокија протерана из Цариграда у Палестину. Флавијан и Пулхерија проглашени за светитеље. И вера православна победоносно утврђена.

БЕСЕДА

о борби немоћних са Свемоћним

А главари свештенички договорили се да и Лазара убију. (Јов. 12, 10)

Договорили се прво да убију Делатеља, па онда и дело Његово. Јер васкрсли Лазар беше дело Христово. Шта вреди, помишљали су они лукаво, убити Чудотворца а оставити жива сведока Његовог највећег чуда? Тек онда би се народ распалио на њих као на злочинце! Па ипак се догодило, да су убили Христа а промашили Лазара. Па онда? Па онда су они -или њихови једномишљеници – поубијали десетину Његових апостола, а промашили стотине. Па онда су поубијали хиљаде, а промашили стотине хиљада. Па онда су поубијали стотине хиљада, а промашили милионе. Најзад се показало да су и побијени иза њихових леђа васкрсавали у живот као покошена трава а намењени убиству пред лицем убица расли као посејана трава. Узалуд је мудри Гамалил говорио: ако је ово дјело од Бога, не можете га покварити (Дап. 5, 39). Богоборци су кроз све векове узалуд оштрили своју немоћ, да посеку усев Божји. Но што су га они више секли, то је усев Божји бујније растао.

О безумни христорборци, и ондашњи и садашњи! Ваш топуз одбија се од града Христовога, и удара у вашу сопствену колибу, и руши је у прах и пепео. Кроз све векове имали сте довољно савезника: осим ђавола уз вас су били јеретици, идолопоклоници, фанатици, гатари и врачари, развратни кнежеви и богаташи, насилници и сви отупели грешници. Побеђени сте до сада, и без сваке сумње сви савезници ваши са вама заједно биће побеђени до на крај времена.

Нека је за то Теби, свемоћни и неодољиви Господе, слава и хвала вавек. Амин.

**Драги парохијани,
постаните Чланови Црквено-школске Општине, како би сте стекли право
да учествујете у њеном раду и одлучивању о Скупштинама чланства, али и
стекли привилегије које се уз чланство добијају.**

Годишња чланарина је \$120.00 или \$10.00 месечно

За формулар се обратите оцу Милану